

A Fővárosi Ítéltábla a személyesen eljár felperes neve(felperes címe) felperesnek, dr. Fazekas Dóra ügyvéd (címe) által képviselt alperes neve(alperes címe) alperes ellen, sajtó-helyreigazítás iránt indított perében, a Fővárosi Bíróság 2011. november 15. napján meghozott, 22.P.24.002/2011/3. számú ítélete ellen a felperes részéről 4. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán, meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy külön felhívásra fizessen meg a Magyar Államnak 36.000 (harminchatezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

Az alperes által szerkesztett ... című hetilap ... napján megjelent számának 25. oldalán „...” címmel jelentetett meg cikket, mely részben érintette a felperest is.

Az alperesi cikkel kapcsolatosan 2011. augusztus 5-i keltezéssel érkezett helyreigazítási kérelem az alpereshez ..., a ... Zrt. szövivőjének aláírásával.

Az alperes 2011. augusztus 9-én kelt e-mailjében az igényelt helyreigazítást visszautasította.

A felperes keresetében sajtó-helyreigazító közlemény közzétételére kérte kötelezni az alperest.

Álláspontja szerint félreérthető az az alperesi fogalmazás, mely szerint „az illetékes kormánytisztviselők új instrukciókat kaptak” a műkincs-perekben. Hivatkozott ezzel összefüggésben arra, hogy az alperesi cikk tévesen a restitúciós ügyekért felelős tisztviselőként jelölte meg.

A ... Zrt. munkaszervezetének tagjaként (...) nem minősül kormánytisztviselőnek. Tekintettel arra, hogy az alperes a restitúciós ügyekért felelős tisztviselőként jelölte

meg, a cikk egészében alkalmas olyan hatás keltésére, mintha az ... Zrt. jogi főigazgatója lenne a restitúciós ügyekért egy személyben felelős tisztviselő, és általános érvényű nyilatkozatokat tehetne ebben a témakörben. Ezzel szemben a valóság az, hogy az ... Zrt. kizárólag olyan esetekben járhat el a restitúciós ügyben, ha törvény az igénylőkkel szembeni fellépésre kifejezetten felhatalmazza. Ez azonban nem jelenti azt, hogy az össze restitúciós ügy kezeléséért az ... Zrt. lenne felelős.

Az alperes a felperes keresetének elutasítását kérte.

Nem vitatta azt, hogy az írás helytelenül állította, hogy a felperes kormánytisztviselő lenne, azonban ez olyan lényegtelen tévedés, mely helyreigazítást nem indokol. Az a közlés, hogy a felperes a restitúciós ügyekért felelős tisztviselőként nyilatkozik, nem kelt olyan látszatot, hogy valamennyi ilyen ügyben a felperes, illetőleg az ... Zrt. lenne jogosult és köteles eljárni. Abban a kérdésben, amelyre nézve a felperes személyesen nyilatkozott a lapban, a felperes, illetőleg az ... Zrt. volt jogosult eljárni. Ebben a körben tehát hamis látszatkeltés nem történt.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította.

Kötelezte, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 10.000 forint + áfa, összesen 12.500 forint ügyvédi munkadíjat.

Kötelezte továbbá, hogy fizessen meg az államnak külön felhívásra 27.000 forint le nem rótt kereseti illetéket.

Az elsőfokú bíróság ítéletében ismertette a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 79. §-át, a sajtószabadságról és médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 12. § (1), (2) bekezdéseit, a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 342. § (1), (2) bekezdéseit, 343. § (1), (3) bekezdéseit.

Az elsőfokú bíróság rögzítette, hogy a felperes az eljárás során úgy nyilatkozott, hogy a szerkesztőségnek eljuttatott helyreigazítási kérelmet azért ... szóvivő terjesztette elő, mert az ... Zrt. Szervezeti és Működési Szabályzata szerint az ... Zrt-t, annak vezetőjét, munkavállalóját az ... Zrt-nél végzett munkájával kapcsolatban érintő sajtómegjelentések tekintetében a reagálás joga a Zrt. kommunikációs szakterületét illeti meg. Kitért arra, hogy az alperes nem vitatta, hogy a felperes nevében a helyreigazítási kérelmet ... jogosult volt előterjeszteni, ezért az elsőfokú bíróság a keresetet érdemben bírálta el.

A cikk egészét illetően a felperes személye és beosztása annyiban bírt jelentőséggel, hogy az olvasó számára olyan személy, aki a műkincsek restitúciós ügyeiben kompetenciával rendelkezik. Nem vitás, hogy a perbeli esetben az állam, mint tulajdonos lépett fel, nem pedig mint a közhatalom gyakorolója. Erre tekintettel tévesen került megjelölésre a felperes hivatali állása, ez azonban megítélése

szempontjából lényegtelen tévedés. Az egész cikk tartalmára nézve nem volt jelentősége az utasíthatóság kérdésének.

Az a kifejezés, hogy a felperes, mint a restitúciós ügyekért felelős tisztviselő állít bizonyos tényeket meghatározott ügyekre vonatkozóan, nem jelenti azt, hogy valamennyi ilyen ügyben a felperesnek lenne döntő szava. Az elsőfokú bíróság értelmezése szerint az alperes ezen kifejezés használatával arra utalt, hogy ezekben az ügyekben a felperes az ... Zrt-n belül felelős tisztviselő, azt pedig a felperes sem állította, hogy ez ne így lenne.

Kitért az elsőfokú bíróság arra is, hogy a felperes keresetében a valóság közléseként a cikk lényegén messze túlmutató információk közlését kívánta, mely az esetleges sérelem orvoslására nem lett volna alkalmas. Ez a közlési igény nem a felperes személyére, hanem az ... Zrt-re vonatkozott, ilyen igényt a felperes pedig nem terjeszthetett elő.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben a felperes nyújtott be fellebbezést, melyben a keresete szerinti sajtó-helyreigazítás közlésére kérte kötelezni az alperest.

Az alperesi cikk, mint interjúalanyt kormánytisztviselőként említette, ezzel szemben az ... Zrt. munkaszervezetének tagjaként, mint jogi főigazgató sem minősül kormánytisztviselőnek.

Az alperes továbbá olyan közlést tett, melynek tartalma egyértelműen az, hogy az összes restitúciós ügyért felelős. Ezzel szemben a tényszerű információ az, hogy az ... Zrt. kizárólag olyan esetekben járhat el restitúciós ügyekben, amikor a jogszabály a fellépésre ilyen ügyekben kifejezetten felhatalmazza. Ez azonban nem jelenti azt, hogy az összes restitúciós ügyért az ... Zrt. és annak főigazgatója lenne felelős. Az alperesi szerző a restitúciós ügyek igen kis részét kitevő, egy-két ügyről kérdezte, a cikkben más kormánytisztviselőt nem szólaltatott meg, és arra sem utalt, hogy egyéb illetékesek más ügyekben nem kívántak nyilatkozni. Az alperes így a cikk egészét tekintve azt a hatást kelti, hogy a felperes, mint nyilatkozó jogosult és illetékes általában véve is a restitúciós ügyekről nyilatkozni. A cikk tartalmának, a magyar nyelv szabályai szerinti értelmezésével arra a következtetésre juthat az olvasó, hogy a megkérdezett kormánytisztviselő valamennyi restitúciós ügyért felelős.

A felperes fellebbezése nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla osztotta az elsőfokú bíróság érdemi álláspontját, ezért határozatát a Pp. 253. § (2) bekezdése szerint helybenhagyta, de a keresetet elutasító ítélet indokolásában foglaltakkal nem értett egyet.

A Pp. 342. § (1) bekezdése szerint, helyreigazításnak a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény, valamint a sajtószabadságról és médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény szerinti közzétételét az érintett személy vagy szervezet az általa vitatott közlemény közzétételétől számított 30

napon belül írásban kérheti a médiaszolgáltatótól, a sajtótermék szerkesztőségétől vagy a hírügynökségtől.

A Pp. 343. § (1) bekezdése alapján, ha a médiaszolgáltató, a sajtótermék szerkesztősége vagy a hírügynökség a helyreigazítás közzétételére irányuló kötelezettségét határidőben nem teljesíti, az azt igénylő fél ellene keresetet indíthat.

A felperes keresetlevelének mellékletétül csatolt helyreigazítási kérelem az ... Zrt. logójával ellátott hivatalos okiraton, ... szóvivő aláírásával került benyújtásra. Az alperes helyreigazítást elutasító válasza is kifejezetten ...nak szólt. Sem a helyreigazítási kérelem, sem az azt elutasító alperesi irat nem utal a felperes személyére, mint helyreigazítást kezdeményező félre.

A Pp. 343. § (1) bekezdése kizárólag a helyreigazítást igénylő fél számára adja meg a lehetőséget a sajtó-helyreigazítási per kezdeményezésére. A felperes személyesen azonban nem lépett fel helyreigazítási igénnyel. A helyreigazítás sajtószervvel való közlését követően a kérelem tartalma és a kérelmező személye rögzül, alapvetően a helyreigazítás határidejeinek betartása miatt. A sajtó-helyreigazítási perben a bíróságnak azt kell vizsgálnia, hogy a sajtószerv alappal tagadta-e meg a helyreigazítás közlését a Pp. 342. § (2) bekezdésében foglaltakra tekintettel. A helyreigazítási kérelem benyújtását, majd annak elutasítását követően a perben az eredeti igénylőtől eltérő személy még akkor sem léphet fel, ha egyébként személyét a sajtóközlemény részben érinti.

Az elsőfokú bíróság mindezekre tekintettel tévesen vizsgálta érdemben a felperes keresetét, az igényt érdemi vizsgálat nélkül kellett volna elutasítania. Tekintettel arra, hogy az elsőfokú bíróság érdemi döntése helyes, azt a másodfokú bíróság helybenhagyta.

Megjegyzi a másodfokú bíróság, hogy a felperes attól függetlenül, hogy sajtó-helyreigazítási igényt alappal nem érvényesíthetett, nincs elzárva attól, hogy esetleges igényét általános személyiségi jogi perben érvényesítse.

A felperes fellebbezése nem volt eredményes, ezért a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése szerint köteles viselni a le nem rótt fellebbezési illetéket.

Budapest, 2012. február 16.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

. Kisbán Tamás s.k.. Győriné dr. Maurer Amália s.k.

előadó bíró

bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő